

עמ"י 47348/08/20 - משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נגד מוחמד ח'טיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 47348-08-20 משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נ' ח'טיב

בפני	כבוד השופטת ריבי למלשטריך-לטר
עוררת	משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
נגד	
המשיב	מוחמד ח'טיב

החלטה

1. העוררת הגישה ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת קלמפנר נבון) מיום 23.8.20 לפיה הורה בית המשפט על דחיית בקשת העוררת לחידוש התנאים המגבילים למשיב.

2. ההליכים עד כה

2.1 המשיב, אשר עבד כמטפל במעון רמת חיפה בחיפה, נעצר ביום 22.7.19 כחשוד שתקף דייר מספר רב של פעמים וגרם לו חבלה חמורה בגופו כאשר הדייר מורדם ומונשם. ארבעה ימים לאחר מכן נפטר החוסה. במקביל התבצע עיון בסרטים מהמקום ולכן כבר ביום 27.7.19 יוחסה למשיב התעללות פיזית ונפשית בחסר ישע וגרימה לקורבן חבלה בזדון אשר הובילה למותו של הקורבן. בבקשה הבאה להארכת המעצר כבר יוחסה למשיב עבירת רצח של חסר ישע.

2.2 מעצר המשיב הוארך עד ליום 7.8.19, ומאז שהה עד ליום 28.8.19 במעצר בית בתנאים מגבילים, וביום 1.9.19 סוכמו בין ב"כ המשיב והעוררת התנאים המגבילים הבאים לתקופה של 180 יום:

א. צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון

ב. איסור כניסה למעון רמות

ג. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בחקירה

ד. איסור עבודה במחיצת חסרי ישע

ה. ערבויות להבטחת תנאי השחרור.

2.3 ביום 3.3.20 האריך בית משפט קמא לבקשת העוררת את התנאים ב-60 יום נוספים (על אף שהתבקשה הארכה של 180 יום) וזאת לצורך השלמת פעולות חקירה של המשטרה.

2.4 ביום 2.5.20 פקעו תנאים אלו משלא חודשו, זאת על אף שהמשטרה המשיכה בפעולות החקירה.

2.5 ביום 11.8.20 הגישה העוררת בקשה לחידוש התנאים המגבילים והכתירה את בקשתה בכותרת "בקשה להארכת תנאי השחרור בערובה". הדיון התקיים ביום 23.8.20 בפני בית משפט השלום. בפתח הדיון הודיעה שם ב"כ העוררת - אנחנו חוזרים על הבקשה לעיון חוזר לחידוש תנאים מגבילים למשיב נוכח שינוי נסיבות. העוררת הציגה חוות דעת חדשה של מומחה רפואי שהתקבלה ביום 15.7.20.

3. החלטת בית משפט קמא מיום 23.8.20.

3.1 העוררת טענה בפני בית משפט קמא כי בעקבות שינוי הנסיבות ומתן חוות הדעת, קם צורך בפעולות חקירה נוספות, בין היתר השלמות מהמכון לרפואה משפטית, ולכן התבקשה הארכת התנאים המגבילים ל-90 יום נוספים. העוררת הבהירה שהפניה לקבלת חוות הדעת המבוקשת הייתה בראשית חודש יוני.

3.2 ב"כ המשיב טענה כי אין סמכות לבית משפט קמא לחידוש התנאים שכן אלו כבר פקעו, תוך שהיא מסתמכת על ס' 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1996 (להלן "**חוק המעצרים**"), כשהיא מסתמכת על בשפ 962/01. עוד טענה כי בקשה כזו צריכה להיות מגובה באישור היועמ"ש. בנוסף טענה לשיהוי, ולחוסר נחיצות בהטלת התנאים המגבילים.

3.3 בית משפט קמא קבע כי עוד טרם שפקעו התנאים, ביום 2.5.20 ניתן היה לפנות ולבקש הארכתם ובחלוף זמן לא סביר ללא פניה כאמור, אין דרך להארכת התנאים. על החלטה זו הוגש הערר.

4. אין מחלוקת כי התנאים פקעו ביום 2.5.20, ועד ליום 11.8.20 לא הוגשה כל בקשה להארכתם. מאחר ולא התבקשה הארכת התנאים בתוך תקופת הערובה, ממילא אלו יתבטלו. לכן אין תחולה לס' 58 (א) לחוק המעצרים והעוררת גם לא באה לבית המשפט מכוחו של סעיף זה. להלן נוסח ס' 58 לחוק המעצרים -

58. (א) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.
(ב) בית המשפט רשאי להורות על הארכה נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

מי שבקשה למסגר את הבקשה בתוך ס' 58 לחוק המעצרים היא ב"כ המשיב, אך אין זו המסגרת הנורמטיבית המתאימה. משלא התבקשה הארכת התנאים בתוך תקופת הערובה, ממילא אין קיום לס' זה.

5. הבקשה באה מכוחן של שינוי נסיבות, כפי שנאמר על ידי ב"כ העוררת בפרוטוקול הדיון (עמ' 25 לפרטיכל בית משפט קמא, שורה 9) וכפי שנטען לגופו של ענין בפני בית משפט קמא. נטען שהתקבלה חוות דעת חדשה ממומחה רפואי, שמצריכה פעולות חקירה נוספות.

6. קבלתי לעיוני את המסמכים מתיק החקירה, הבאים ללמד על החידוש בחוות הדעת שהתקבלה ביום 15.7.20 מד"ר קינן, מומחה לעמוד שדרה ומנהל היחידה לניתוחי עמוד שדרה בבית חולים רמב"ם. לאחר חוות דעת זו (סומנה ער/3) התבקשה מהפרקליטות השלמת חקירה מהמכון לרפואה משפטית. (סומנה ער/4).

ביום 3.8.20 הופנו שאלות הבהרה למכון לרפואה משפטית שעדין לא השיב עליהן.

בתיק חוות דעת המכון לרפואה משפטית מדצמבר 2019, (סומן ער/5) וכן תשובות לשאלות הבהרה מהמכון לרפואה משפטית שניתנו בינואר 2020 (סומן ער/6). שוב הופנו שאלות הבהרה למכון לרפואה משפטית שהשיב עליהן ביום 7.4.20. בתשובה הועלתה ההמלצה לפנות לרופא מומחה בתחום עמוד שדרה, פניה שידוע לנו שנעשתה בתחילת חודש יוני.

יש בחוות הדעת שהתקבלה ביום 15.7.20 משום הוספת עובדות חדשות לתיק החקירה שמתנהל.

7. אני מבקשת להפנות לאמירתה של כב' הנשיאה ביינש בבשפ 962/01 **רבינוביץ נ. מדינת ישראל** (12.3.01) שם נערך דיון לגבי ס' 58 ונקבע כי לשונו של הסעיף היא ברורה וחד משמעית שכן יש לבית המשפט סמכות "להאריך" את תקופת הערובה ואת תנאי השחרור **בתוך** תקופת הערובה. אלא שכב' השופטת בינייש מעלה את השאלה (שאיננה שייכת שם להכרעה) מה קורה אם בתום תקופת תנאי הערבות משתנות נסיבות וחידוש החקירה מחייב את חידוש תנאי הערובה והיא מציינת במפורש כי לדעתה, במצב של שינוי נסיבות שיש בו כדי להצדיק חידוש חקירה, או עקב התפתחות חדשה בחקירה תלויה ועומדת, ניתן לבקש חידוש ערבויות אף כאשר מדובר באותה חקירה עצמה ובתנאי שהבקשה לחידוש מבוססת על התפתחות חדשה שהיא בגדר שינוי נסיבות.

לענין זה ראו גם בשפ 6100/13 **פלוני נ. מדינת ישראל** (17.11.13) שם חוזר כב' המשנה לנשיאה השופט חנן מלצר כי אמנם תנאי ערובה שפקעו אינם ניתנים כפשוטם "להחייאה" באמצעות הארכה, אך בית המשפט השאיר פתח לחידושם של תנאי ערובה למקרים חריגים בהן ישנן התפתחויות חדשות . (שם ס' 13). וראו תמיכה נוספת לגישה זו בבשפ 4586/06 **חלידו נ. מדינת ישראל** (22.8.06) כב' הנשיאה חיות (שופטת כתוארה אז) בסוף פסקה 10.

8. יש לזכור כי החקירה בה מדובר הינה מורכבת מאוד שכן היא מערבת נושאים המצויים במומחיות רפואית, ותלויים במתן חוות דעת רפואיות והבהרות שנדרשות. חוות הדעת החדשה שנדרשה מאת מומחה עמוד שדרה שופכת אור על הנתונים.

9. עוד אציין כי לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות שבהם חשוד המשיב. כל נותני חוות הדעת שצפו בסרטונים בהם נחזה המשיב מטפל בחסוי, הביעו זעזוע עמוק, עד כדי קושי לצפייה, בהתעללות הנפשית והפיזית של המשיב בחסר הישע, שנחזית בהם.

10. למול חומרת העבירות שהמשיב נחשד בהן, יש לשקול גם את המינימליות היחסית של תנאי הערובה המגבילים הנדרשים מהמשיב. נכון, שיש בהם כדי להגביל מידה מסוימת של חרות, אך מגבלה זו זהירה, ואיננה נטועה בחלל ריק. היא מושתתת על חשד סביר על בסיס ראיות שכבר נאספו עד כה.

11. המגבלות שנדרשות על ידי העוררת הינן לתקופה של 90 יום. מבין המגבלות שנדרשו על ידי העוררת מצאתי להכשיר לתקופה נוספת של 90 יום את המגבלה של עיכוב יציאה מהארץ והפקדת הדרכון, איסור עבודה במחיצת חסרי ישע וכן ערבות להבטחת תנאים אלו והתייצבות במשטרה למקרה הצורך בסך של 10,000 ₪. המגבלה של איסור יצירת קשר והחשש משיבוש הליכים, ממילא נשחקה בתקופת הזמן מיום 2.5.20 ועד ליום 23.8.20.

12. לפיכך, על המשיב יוטלו המגבלות אשר צוינו בס' 11 לעיל, לתקופה של 90 יום.

ניתנה היום, ד' אלול תש"פ, 24 אוגוסט 2020, בנוכחות
הצדדים.